

SUFLETUL...

Sufletul meu parcă e un cerc alb
Gândurile curg libere
Ca niste pete de culoare albastre
Cercul meu e alb
Și e atât de larg
Și e atât de adânc
Albul acela parcă
Mi se desface în aripi
Uneori...
Când gândul e mai sălbatic
Ceva purpuriu începe să-mi
Nască în suflet
Ceva purpuriu...
Și ceva alb, ca o sabie
Îmi taie de multe ori râul,
Râul meu de lumină
Și apă ...de lacrimi...
Când gândul sălbatic
Urlă și strigă ...
O floare albastra coboară
În cercul meu alb
Și o mână care îi mângâie
Frunzele...și o gură..
Care-i sărută petalele
Și-mi rostește ușor
Printr-un alt gând purpuriu
Îmbinat cu lacrimi albe
„Primește pacea copilă!”

Există un Tu

Exista un Tu
la care lumea sa
priveasca
exista un Tu
in jurul caruia
lumea se roteste
El paseste tacut
catre fiecare privire
catre fiecare pas
si drumul lasat

in urma
devine lumina

ilinca nathanael